DOMSTOLENS DOM (åttonde avdelningen)

den 17 december 2009 *

I mål C-586/08,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, framställd av Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Italien) genom beslut av den 9 juli 2008, som inkom till domstolen den 29 december 2008, i målet

Angelo Rubino

mot

Ministero dell'Università e della Ricerca,

meddelar

DOMSTOLEN (åttonde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C. Toader samt domarna K. Schiemann (referent) och P. Kūris,

* Rättegångsspråk: italienska.

generaladvokat: N. Jääskinen,
justitiesekreterare: R. Grass,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Angelo Rubino, genom F. Brunello, avvocato,

— Italiens regering, genom G. Palmieri, i egenskap av ombud, biträdd av F. Quadri, avvocato dello Stato,

— Greklands regering, genom E. Skandalou och S. Vodina, båda i egenskap av ombud,

— Slovakiens regering, genom B. Ricziová, i egenskap av ombud,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom H. Støvlbæk och L. Prete, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artiklarna 3.1 c EG och 47.1 EG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, s. 22).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Angelo Rubino och Ministero dell'Università e della Ricerca (högskole- och forskningsministeriet, nedan kallat ministeriet) angående ministeriets avslag på Angelo Rubinos begäran att tas upp på ministeriets förteckning över personer som innehar nationell vetenskaplig behörighet.

Tillämpliga bestämmelser

Direktiv 2005/36

3 Genom direktiv 2005/36 omarbetas och förenklas bestämmelserna i de tidigare direktiven. Genom direktivet ersätts bland annat rådets direktiv 89/48/EEG av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier (EGT L 19, 1989, s. 16; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 192), och rådets direktiv 92/51/EEG av den 18 juni 1992 om en andra generell ordning för erkännande av behörighetsgivande högre utbildning, en ordning som kompletterar den som föreskrivs i direktiv 89/48/EEG (EGT L 209, s. 25). I skäl 14 i direktiv 2005/36 anges att

den omarbetning som görs genom direktivet inte påverkar den ordning för erkännande som upprättats genom direktiven 89/48 och 92/51.

4 I artikel 2.1 i direktiv 2005/36 föreskrivs att direktivet ska gälla för alla de medborgare i en medlemsstat som vill utöva ett ”reglerat yrke” i en annan medlemsstat än den där de har förvärvat sina yrkeskvalifikationer.

5 Artikel 3.1 a och b i direktiv 2005/36 innehåller följande definitioner:

”I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) *reglerat yrke*: en eller flera former av yrkesverksamhet där det genom lagar och andra författningar direkt eller indirekt krävs bestämda yrkeskvalifikationer för tillträde till eller utövande av verksamheten eller någon form av denna; i synnerhet skall användandet av en yrkestitel som genom bestämmelser i lagar och andra författningar enbart får användas av den som innehar en viss yrkeskvalifikation utgöra en form av utövande. ...

b) *yrkeskvalifikationer*: kvalifikationer som intygas i ett bevis på formella kvalifikationer, ett kompetensbevis enligt artikel 11 a i och/eller yrkeserfarenhet.”

6 Artikel 11 i direktiv 2005/36 har rubriken ”Kvalifikationsnivåer”. Artikel 11 a i har följande lydelse:

”För tillämpningen av artikel 13 indelas yrkeskvalifikationerna i de nivåer som anges nedan:

a) ett kompetensbevis som har utfärdats av en behörig myndighet i ursprungsmedlemsstaten vilken utsetts i enlighet med denna stats lagar och andra författningar på grundval av

i) … ett särskilt prov som inte föregås av någon utbildning …”

7 I artikel 13.1 i direktiv 2005/36, som har rubriken ”Villkor för erkännande”, föreskrivs följande:

”När det i en mottagande medlemsstat krävs bestämda yrkeskvalifikationer för tillträdet till eller utövandet av ett reglerat yrke, skall den behöriga myndigheten i den medlemsstaten ge sökande tillträde till yrket och rätt att utöva det på samma villkor som gäller för landets egna medborgare, om sökandena innehar det kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer som krävs av en annan medlemsstat för tillträdet till eller utövandet av yrket inom dess territorium.

Kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer skall uppfylla följande krav:

…

b) De skall intyga att innehavarens yrkeskvalifikationer minst motsvarar den nivå som ligger omedelbart före den som den mottagande medlemsstaten kräver, i enlighet med artikel 11.”

Den nationella lagstiftningen

8 Den 6 november 2007 antogs lagstiftningsdekret nr 206 om genomförande av direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer samt av direktiv 2006/100/EG, varigenom vissa direktiv avseende fri rörlighet för personer anpassas med anledning av Bulgariens och Rumäniens anslutning (decreto legislativo n. 206 – Attuazione della direttiva 2005/36/CE relativa al riconoscimento delle qualifiche professionali, nonché della direttiva 2006/100/CE che adegua determinate direttive sulla libera circolazione delle persone a seguito dell’adesione di Bulgaria e Romania, ordinarie tillägg till GURI nr 261 av den 9 november 2007) (nedan kallat lagstiftningsdekret nr 206/2007).

9 I enlighet med den nationella domstolens tolkning av lagstiftningsdekretet är emellertid detsamma inte tillämpligt på yrket universitetslärare.

10 I Italien krävs det inte något bevis på formella kvalifikationer eller yrkeserfarenhet för att utöva detta yrke.

11 Förfarandet för rekrytering av universitetslärare regleras genom lag nr 230 om nya bestämmelser avseende universitetslärare och universitetsforskare samt om uppdrag till regeringen att omorganisera rekryteringen av universitetslärare (legge n. 230 – Nuove disposizioni concernenti i professori e i ricercatori universitari e delega al Governo per il riordino del reclutamento dei professori universitari) av den 4 november 2005 (GURI nr 258 av den 5 november 2005) (nedan kallad lag nr 230/2005), samt genom lagstiftningsdekret nr 164 om reformering av lagstiftningen avseende rekrytering av universitetslärare i enlighet med artikel 1.5 i lag nr 230 av den 4 november 2005 (decreto legislativo n. 164 – Riordino della disciplina del reclutamento dei professori universitari, a norma dell'articolo 1, comma 5 della legge 4 novembre 2005, nº 230) av den 6 april 2006 (GURI nr 101 av den 3 maj 2006) (nedan kallat lagstiftningsdekret nr 164/2006).

12 I artikel 1.5–9 i lag nr 230/2005 föreskrivs följande:

"5. Med anledning av reformen av lagstiftningen avseende rekrytering av universitetslärare, och för att säkerställa ett urval som är anpassat till de arbetsuppgifter som ska utföras, har regeringen inrättat en delegation som, inom sex månader från och med den tidpunkt då denna lag träder i kraft och med iakttagande av universitetsinstitutionernas självständighet, ska anta ett eller flera lagstiftningsdekret i enlighet med följande vägledande principer och kriterier:

a) Före den 30 juni varje år ska utbildnings-, högskole- och forskningsministern, genom att anta ett dekret och för varje vetenskaps- och ämnesområde, inleda förfaranden för tillerkännande av nationell vetenskaplig behörighet för klassen ordinarie lärare respektive biträdande lärare, bland annat fastställa följande:

1) Närmare bestämmelser för det maximala antal personer som kan tillerkännas nationell vetenskaplig behörighet fastställs efter behov för varje klass och ämnesområde. Universiteten ska fastställa detta antal, vilket kan höjas med en koefficient om maximalt 40 procent, med garanti för ekonomisk täckning, och med förbehåll för att nationell vetenskaplig behörighet inte innebär att det föreligger en rätt till att undervisa. Förfarandena och tidsfristerna avseende

kallelse till, samt genomförande och resultaten av de behörighetsprov som genomförs vid universiteten ska också fastställas. Det ska säkerställas att juryns handlingar och de beslut som den fattar offentliggörs. För varje ämnesområde ska de personer som innehar nationell vetenskaplig behörighet erbjudas åtminstone en tjänst per femårsperiod för varje klass.

…

6. De sökande som befunnits vara lämpliga och som inte valts ut vid förfaranden som tidigare organiserats, eller de sökande vars ansökningshandlingar godkänts, behåller sin nationella vetenskapliga behörighet under fem år från och med det att den tillerkänts. De olika universitetens tillsättning av de ordinarie och biträdande lärartjänster, som sker genom kallelse av de arbetssökande lärare som funnits vara lämpliga, … ska under alla omständigheter ske i enlighet med förfarandena …

…

8. Universiteten tillsätter de ordinarie och biträdande lärartjänsterna enligt de förfaranden som regleras i universitetens egna stadgor, vid vilka en jämförande bedömning av de sökande ska ske och handlingar offentliggöras. Dessa förfaranden är förebehållna de personer som innehar nationell vetenskaplig behörighet enligt punkt 5 a,...

9. Universiteten … får tillsätta högst 10 procent av de ordinarie och biträdande lärartjänsterna genom direkt utnämning av utländska specialiserade forskare, eller italienska forskare som är anställda utomlands och som i utlandet har erhållit bevis på att de är behöriga att undervisa på samma nivå …”

13 I artikel 3 i lagstiftningsdekret nr 164/2006, som har rubriken ”Nationell vetenskaplig behörighet”, föreskrivs följande:

”1. Bevis på nationell vetenskaplig behörighet erhålls, efter de förfaranden som inleds genom att ett ministerdekret antas, för varje ämnesområde och för vardera klassen ordinarie lärare och biträdande lärare.

2. Bevis på nationell vetenskaplig behörighet tilldelas inom ramen för de kvoter som fastställts i det yttrande som avges till de sökande som innehar en ’piena maturità scientifica’ (högre vetenskaplig examen) för klassen ordinarie lärare, och en ’maturità scientifica’ (vetenskaplig examen) för klassen biträdande lärare.

3. Det utgör ett nödvändigt villkor för deltagande i de förfarande som föreskrivs i artikel 1.8 i lagen att inneha bevis på nationell vetenskaplig behörighet, men innehav av ett sådant bevis innebär inte att det föreligger tillträdesrätt till tjänst som universitetslärare.

4. Beviset på den nationella vetenskapliga behörigheten är giltigt för deltagande i rekryteringsförfarandena i fyra år från och med att det erhållits.”

14 I artikel 9 i lagstiftningsdekret nr 164/2006, som har rubriken ”Bedömningskommitténs arbete”, föreskrivs följande:

”1. Kommittéerna vid de universitet vid vilka behörighetsprovet äger rum väljer sina ordförande och fastställer principiella kriterier och förfarandena för den jämförande bedömning som görs av de sökande genom att, i den mån det är möjligt, tillämpa parametrar som är erkända på nationell och internationell nivå.

…

3. Vid bedömningen av de sökandes vetenskapliga produktion, andra vetenskapliga diplom och allmänna meritförteckning, inbegripet undervisningsverksamhet och eventuell yrkes- och organisatorisk erfarenhet, ska kommittén i enlighet med följande kriterier beakta

a) den vetenskapliga produktionens originella och nyskapande karaktär, däribland publikationer, patent och nyskapande projekt samt arbetsmetodernas kvalitet,

b) varje sökandes individuella bidrag i gemensamma arbeten, när det är möjligt att definiera [detta bidrag], som ska fastställas på ett analytiskt sätt,

c) ledning och samordning av forskningsgrupper,

d) adekvansen av den sökandes arbete i förhållande till de ämnen som är hänförliga till det område som förfarandet avser, eller med de tvärvetenskapliga frågor som arbetet rör,

e) den vetenskapliga betydelsen av publikationer och spridningen av dem inom den vetenskapliga gemenskapen,

f) den vetenskapliga produktionens tidsmässiga varaktighet, även vad beträffar kunskapsutvecklingen inom det specifika området,

g) betydelsen och karaktären av den undervisningsverksamhet som intygats av berörda organ, och

h) betydelsen och karaktären av arbete som utförts inom kliniskt och terapeutiskt område, samt inom andra yrkes- och arbetsområden för vilka relevant erfarenhet och behörighet uttryckligen erfordras eller utgör ett komplement till sökandens allmänna profil.

4. Vid bedömningen av de sökandes vetenskapliga produktion, diplom och samlade meriter ska kommittén särskilt beakta de kriterier som uppställs i punkterna 1 och 3.

5. Efter det att den vetenskapliga produktionen och diplomen bedömts ska de sökande, inom ramen för behörighetsproven i klassen för biträdande lärare, genomföra ett uttagningsprov i pedagogik och diskutera sin vetenskapliga produktion. I inbjudan att lämna in ansökningar får föreskrivas att uttagningsproven ska genomföras på det utländska språk som är föremål för den jämförande bedömningen. Inom [ramen för] proven i klassen ordinarie lärare ska de sökande diskutera sina vetenskapliga resultat. De sökande som inte är kvalificerade som biträdande lärare ska även genomföra ett uttagningsprov i pedagogik som tas med i beaktande i den samlade bedömningen.

…

9. Efter det att kommittén slutfört sitt arbete och gjort en jämförande bedömning, anger den, med hänsyn till de kvoter som fastställts i inbjudan att lämna in ansökningar, genom majoritetsbeslut, vilka sökande som befunnits vara förtjänta av nationell vetenskaplig behörighet."

Målet i den nationella domstolen och tolkningsfrågan

15 Angelo Rubino, som är italiensk medborgare, erhöll år 2005, efter att ha varit verksam inom universitetsväsendet sedan år 1991, en "Habilitation" (*facultas legendi*) i ämnet oceanografi samt en "Lehrbefugnis" (*venia legendi*) vid geovetenskapliga fakulteten vid universitetet i Hamburg (Tyskland). Dessa behörighetsbevis intygar att han är kvalificerad att undervisa på universitet som ordinarie lärare (*Ordinarius*) i det tyska högre utbildningssystemet.

16 Angelo Rubino arbetar för närvarande som fysisk oceanograf vid universitetet Ca' Foscari de Venise (Italien), och är sedan år 1999 inskriven i de italienska registren för universitetsforskare.

17 Angelo Rubino hade sedan den 14 september 2007 vid flera tillfällen begärt att de kvalifikationer han förvärvat i Tyskland skulle erkännas Italien, så att han skulle kunna tas upp i förteckningen över personer som innehar nationell vetenskaplig behörighet.

18 Ministeriet avslog emellertid dessa olika ansökningar genom beslut av den 23 januari 2008. Det ansåg inte att den "Lehrbefugnis" som han erhållit i Tyskland är jämförbar med den nationella vetenskapliga behörigheten i det italienska universitetsväsendet. Ministeriet fann att lagstiftningsdekret 206/2007 inte är tillämpligt, eftersom yrket universitetslärare inte är ett reglerat yrke i Italien, då personalen anställs på grundval av ett urvalsförfarande i vilket det inte uppställs krav på en bestämd examen för deltagande.

19 Angelo Rubino väckte talan vid Tribunale amministrativo regionale del Lazio (den regionala förvaltningsdomstolen i Lazio) mot ministeriets beslut, och gjorde gällande att beslutet strider mot gemenskapsrätten, och i synnerhet mot direktiv 2005/36.

20 Tribunale amministrativo regionale del Lazio fann att det är oklart huruvida den italienska lagstiftningen är förenlig med gemenskapsrätten, och beslutade därför att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfråga till EG-domstolen:

”Utgör de gemenskapsrättsliga principerna om avskaffande av hindren för den fria rörligheten för personer och tjänster mellan [Europeiska] gemenskapens medlemsstater och om ömsesidigt erkännande av examens-, utbildnings- och andra behörighetsbevis, vilka framgår av artiklarna 3.1 c [EG] och 47.1 [EG] och av bestämmelserna i … direktiv 2005/36/EG …,hinder mot nationell lagstiftning, såsom de italienska bestämmelserna i lagstiftningsdekret nr 206/2007, enligt vilken universitetslärare inte är ett reglerat yrke såvitt avser erkännande av yrkeskvalifikationer?”

Tolkningsfrågan

21 Enligt den nationella domstolen krävs det inte något bevis på formella kvalifikationer eller yrkeserfarenhet i Italien för att få tillträde till eller utöva yrket universitetslärare.

22 Den fråga som ställts ska således förstås på så vis att den nationella domstolen önskar få klarhet i huruvida den omständigheten att tillträde till detta yrke är förbehållet sökande som har godkänts i ett sådant urvalsförfarande som det som leder till nationell vetenskaplig behörighet får till följd att yrket utgör ett reglerat yrke i den mening som avses i artikel 3.1 a i direktiv 2005/36.

23 Definitionen av begreppet reglerat yrke i den mening som avses i direktiv 2005/36 omfattas av gemenskapsrätten (se, analogt, med avseende på direktiv 89/48, dom av den 8 juli 1999 i mål C-234/97, Fernández de Bobadilla, REG 1999, s. I-4773, punkt 14, och av den 9 september 2003 i mål C-285/01, Burbaud, REG 2003, s. I-8219, punkt 43).

24 Det följer av artikel 3.1 a i direktiv 2005/36 att ett reglerat yrke är en form av yrkesverksamhet för vilken villkoren för tillträde eller utövande direkt eller indirekt regleras genom lagar och andra författningar vari uppställs krav på bestämda yrkeskvalifikationer.

25 Enligt artiklarna 3.1 b och 11 a i, i direktiv 2005/36, kan de aktuella yrkeskvalifikationerna bland annat bestå i kvalifikationer som intygas i ett bevis på formella kvalifikationer, eller i ett kompetensbevis som utfärdats på grundval av ett särskilt prov som inte föregås av någon utbildning.

26 Angelo Rubino har gjort gällande att den nationella vetenskapliga behörigheten utgör ett kompetensbevis som har utfärdats på grundval av ett sådant särskilt prov som inte föregås av någon utbildning i den mening som avses i artikel 11 a i) i direktiv 2005/36. Av detta har han dragit slutsatsen att det är fråga om en yrkeskvalifikation, i den mening som avses i artikel 3.1 b i detta direktiv, och att yrket universitetslärare följaktligen är ett reglerat yrke i Italien, i den mening som avses i artikel 3.1 a i direktivet. Angelo Rubino anser härvid att enligt artikel 13.1 i direktivet ger de kvalifikationer han förvärvat i Tyskland honom rätt att bli upptagen i förteckningen över personer som innehar nationell vetenskaplig behörighet.

27 Det framgår emellertid av rättspraxis att de generella ordningar för erkännande av examensbevis som inrättats genom direktiven 89/48 och 92/51 inte avser valet av de urvals- och rekryteringsförfaranden som används för att tillsätta en tjänst. Det framgår vidare att ett anspråk på att faktiskt bli anställd inte kan grundas på dessa ordningar. Ordningarna begränsar sig nämligen till att göra det obligatoriskt att erkänna kvalifikationer som har erhållits i en annan medlemsstat för att möjliggöra för den som

har dessa kvalifikationer att söka en anställning i en annan medlemsstat i enlighet med de urvals- och rekryteringsförfaranden som där styr tillträdet till ett reglerat yrke (se för ett liknande resonemang med avseende på direktiv 89/48, domen i det ovannämnda målet Burbaud, punkt 91). Dessa principer ändrades inte efter den omorganisation och förenkling som följde av att direktiv 2005/36 antogs.

28 En sökande kan följaktligen inte åberopa direktiv 2005/36 för att befrias från att delta i en del av ett urvals- och rekryteringsförfarande.

29 Det framgår emellertid av de handlingar som inkommit till domstolen, och av de italienska bestämmelser som den nationella domstolen citerat ovan, att erhållandet av nationell vetenskaplig behörighet utgör ett urvalssteg i förfarandet för rekrytering av universitetslärare.

30 Detta förfarande är uppdelat i två steg. Tillerkännande av nationell vetenskaplig behörighet utgör det första steget. Namnen på de personer som är innehavare av denna behörighet tas upp i en förteckning över personer som innehar nationell vetenskaplig behörighet. Dessa personer kan sedan, i urvalsförfarandets andra steg, söka en specifik tjänst vid ett universitet och, följaktligen rekryteras enligt kriterier som varierar från universitet till universitet.

31 Vad närmare bestämt beträffar det urvalsförfarande som leder till nationell vetenskaplig behörighet gäller följande. I artikel 1.5 a 1 i lag nr 230/2005, samt i artiklarna 3.2 och 9.9 i lagstiftningsdekret nr 164/2006, föreskrivs ett maximalt antal personer som kan tillerkännas denna behörighet, vilket fastställs i förväg för varje ämne beroende på universitetens behov. Det framgår dessutom av artikel 1.8 i lag nr 230/2005 och av artikel 9 i lagstiftningsdekret nr 164/2006 att urvalet görs på grundval av en jämförande bedömning av de sökande, snarare än med tillämpning av absoluta kriterier. Enligt artikel 1.6 i lag nr 230/2005 och artikel 3.4 i lagstiftningsdekret nr 164/2006 är för övrigt den nationella vetenskapliga behörigheten giltig under en begränsad tidsperiod.

32 Att ha blivit godtagen efter ett förfarande som syftar till att välja ut ett förutbestämt antal personer på grundval av en jämförande bedömning av de sökande, snarare än med tillämpning av absoluta kriterier, och som innebär att en behörighet med strikt tidsbegränsad giltighetstid tillerkänns, kan inte anses utgöra en yrkeskvalifikation i den mening som avses i artikel 3.1 b i direktiv 2005/36.

33 Den omständighet som Angelo Rubino i detta sammanhang åberopat, att universiteten enligt artikel 1.9 i lag nr 230/2005, genom ett undantag från de bestämmelser som normalt är tillämpliga, får tillsätta 10 procent av lärartjänsterna genom direkt nominering av utländska specialiserade forskare, eller italienska forskare som är anställda utomlands och som i utlandet har erhållit ett bevis motsvarande beviset på nationell vetenskaplig behörighet, är inte i sig relevant för svaret på den fråga som ställts avseende direktiv 2005/36. Angelo Rubino har för övrigt inte åberopat undantagsbestämmelsen i målet i den nationella domstolen. Han har i stället begärt att bli upptagen på förteckningen över de personer som innehar nationell vetenskaplig behörighet, utan att behöva delta i det urvalsförfarande som föreskrivs i den tillämpliga nationella lagstiftningen.

34 Det ska likväl erinras om, med beaktande av hänvisningen i tolkningsfrågan till bestämmelserna i EG-fördraget om de grundläggande friheterna, att genom artiklarna 39 EG och 43 EG säkerställs medborgarnas i medlemsstaterna rätt att, utan diskriminering på grund av nationalitet, ta anställning och starta verksamhet som egenföretagare. Inom ramen för ett sådant urvalsförfarande som det som leder till upptagande i förteckningen över innehavare av nationell vetenskaplig behörighet ankommer det följaktligen på de nationella myndigheterna att, bland annat, se till att de kvalifikationer som förvärvats i andra medlemsstater erkänns till sitt rätta värde och tas i beaktande på vederbörligt sätt (se, analogt, domen i det ovannämnda målet Burbaud, punkterna 99 och 100).

35 Mot bakgrund av det ovan anförda ska den fråga som ställts besvaras på följande sätt. Den omständigheten att tillträde till ett yrke är förbehållet sökande som har godtagits efter ett förfarande som syftar till att välja ut ett förutbestämt antal personer på grundval av en jämförande bedömning av de sökande, snarare än med tillämpning av absoluta kriterier, och som innebär att en behörighet med strikt tidsbegränsad giltighetstid

tillerkänns, får inte till följd att yrket utgör ett reglerat yrke i den mening som avses i artikel 3.1 a i direktiv 2005/36.

36 Enligt artiklarna 39 EG och 43 EG ska likväl de kvalifikationer som förvärvats i andra medlemsstater erkännas till sitt rätta värde och tas i beaktande på vederbörligt sätt inom ramen för ett sådant förfarande.

Rättegångskostnader

37 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (åttonde avdelningen) följande:

Den omständigheten att tillträde till ett yrke är förbehållet sökande som har godtagits efter ett förfarande som syftar till att välja ut ett förutbestämt antal personer på grundval av en jämförande bedömning av de sökande, snarare än med tillämpning av absoluta kriterier, och som innebär att en behörighet med strikt tidsbegränsad giltighetstid tillerkänns, får inte till följd att yrket utgör ett reglerat

yrke i den mening som avses i artikel 3.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer.

Enligt artiklarna 39 EG och 43 EG ska likväl de kvalifikationer som förvärvats i andra medlemsstater erkännas till sitt rätta värde och tas i beaktande på vederbörligt sätt inom ramen för ett sådant förfarande.

Underskrifter